H

~~Ко~~скотана патицата.

Единъ човѣкъ ималъ една гъска и една патица. Първия пътъ когато гъската му снесла яйце, отъ радость ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ дето му снесло ~~по~~ первого-лото яйце, той зелъ нѣколко шепи овесъ и турилъ на гъската да яде. Като видѣла патицата, че гъската яде овесъ, отърчала и тя да кълве нѣколко зрънце. Щомъ наблизила и веднага гъската я клъвнала. А пъкъ като патицата била гладна, тя се мушнала отъ другата страна да хапне овесъ, но гъската пакъ я изпъдила съ клюна си. Добрѣ, ама патицата търпяла цѣлъ часъ не гъската, само за да може да хапне малко овесъ. Гледайки това стопанинътъ ѝ додѣвяло дѣто патицата не дава мирно гъската да яде, та зелъ единъ пръть и я ударилъ. „Е, защо бре, стопане, рекла патицата, ме удрянъ и не ми давашъ да хапна и азъ малко отъ овеса? Азъ дума нѣмамъ ли като гъската, да да си я похраня? Зеръ песнитѣ твои, които ти е и гъската? Зеръ гъската ти снесе червено яйце, ти давашъ само нейѣ овесъ да яде, а мене пъдишъ да ходя по браздитѣ, да зробуркамъ въ калъта и тинята, да потърся червей за да се храня?" — „Я послушай

17